

slutte mig til, kan jeg sige, til hvad det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen) saagde. Jeg vil slutte med at sige, at jeg i Modspætning til den sidste ærede Taler vilde sætte overordentlig Pris paa, om disse Forhandlinger kunde have til Følge, at vi kunde faae i denne Session, hvad jeg ventet, nemlig en Betænkning og anden Behandling, og at vi kunde formaa den høitærede Minister til at tage sig varmere af denne Sag, end det lod til, at han vilde, efter det Svar, han har givet den ærede Forslagsstiller i Jørgaars. Det skulde undre mig, om det ikke skulde lykkes os at faae den høitærede Minister til at se, at det spiller en overordentlig Rolle for Kommunerne at faae at vide, om man vil lovgive i den nærmeste Fremtid paa dette Omraade eller ikke. Jeg veed vel, at der ere mange Kommuner, der ere stillede som min, at de ikke have noget Fattighus eller nogen Fattiggaard, men Fattigdommen trænger sig dog stadig nærmere ind paa alle Kommuner, saa at der maa gjøres Noget. Det er derfor nødvendigt, at man faar at vide, hvad man skal gjøre, for at man kan rette sig derefter. Dette er, hvad jeg ved 1ste Behandling har at fremsætte, og jeg vil haabe, at det Udvalg, som kommer til at behandle denne Sag, vil arbejde saa flittigt, at vi kunne faae Betænkningen og derefter 2den Behandling tilendebragt i denne Session. Jeg haaber da, at Lovforslaget vil kunne faae en saadan indgaaende Behandling, at det vil komme til at foreligge i en omhyggelig Udarbejdelse, og at den høitærede Indenrigsminister da vil stille sig venligere dertil, end han gjør i dette Dieblif.

Judenrigsministeren (Fugerslev): Da det ærede Medlem har saa travlt med min Stilling til dette Lovforslag, maa jeg bestemt gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke har hørt et eneste Ord af, hvad jeg har sagt med Hensyn til min Stilling til Lovforslaget. Jeg har for det Første erklæret, at den foreliggende Sag har ligget mig paa Sinde. Jeg har i mine Udtalelser om dette Lovforslag sikkert sagt, at jeg kunde ønske, at denne Sag blev gjort til Gjenstand for nærmere Undersøgelse, og at jeg vilde helst selv være fremkommet dermed. Jeg tror, det er et fuldt forsvarligt Standpunkt at indtage, at man ønsker at undersøge Forholdene nærmere, og man maa finde det i sin Orden, at et saadant Lovforslag forberedes nogenlunde omhyggeligt. Jeg har ikke tænkt mig, at der her i Thinget var saa stor Ønske og

Trang til nu at komme til Forhandling om dette store Emne, og jeg har haft meget lille Grund til at tænke mig, at det var i den Retning, man nu her vilde give Love; derfor har jeg troet at kunne udsætte det til næste Aar. Jeg tror ikke, at det er nogen større Sykke for en Rigsdag at have hundredre Forslag til Forhandling med meget lille Udsigt til at fremme dem, end at have et lille Kvantum, som man gjør Noget ved, og vi have jo her liggende endog et meget betydeligt Antal Lovforslag. Det ærede Medlem maa ikke have hørt efter, hvad jeg har sagt. Jeg kan nemlig henvise ham til Rigsdagstidenden, og jeg skal nu oplæse et Par Linier deraf, af hvilke det vil fremgaa, at det ærede Medlem kunde have sparet sin store Henvendelse til mig. Slutningen af min Udtalelse lyder nemlig: „... og om jeg end maa erklære mig foreløbig mod nogle af disse — nemlig Forandringer — maa det dog siges, at jeg i det Hele taget haaber at kunne slutte mig til Lovforslaget. Jeg vilde have sat Pris paa at have kunnet skjænke det en mere forretningsmæssig Underfølgelse paa den Maade, man i Ministeriet forbereder et Lovforslag, inden det gaar til Behandling, men jeg paaafsjønner, at det ærede Medlem i den Grad, som han dog har, har fulgt det tidligere Regjeringsforslag.“ Det ærede Medlem kan ikke sige, at det er en Afvisning.

G. Navn: Naar man tager Ordet efter Andre, der ere særlig inde i Forholdene, og som have udtalt sig om Sagen, saa er det rimeligt, at man kommer til at streife ind paa Noget, som alt er sagt, men trods det maasse Uheldige deri, vil jeg dog tillade mig at sige Noget angaaende dette Forslag. Den ærede Forslagsstiller sluttede sine Udtalelser den sidste Dag med at sige: „Saa vidt jeg kan skjønne, har jeg fulgt Formen i Regjeringens Forslag fra Samlingen 1874—75, men jeg indrømmer, at jeg har gjort meget store og indgribende Forandringer med Hensyn til et Par Punkter. Det er imidlertid min Overbevisning, at dette maatte være det Rigtige“. Jeg skal indrømme den ærede Forslagsstiller, at det er rigtigt. Jeg siger det ikke som nogen Bebrejdelse, at han har fulgt Formen, tværtimod, det er naturligt, eftersom det Lovforslag, der var fremme i 1874, set fra Formens Side, vistnok maa siges at være rigtigt, og det derfor vilde være forunderligt, om han havde fraveget den; om han skulde have fulgt den med alle dens Dyder og Uyder kan være en Smags-sag. Med Hensyn til Realiteten har Forslagsstilleren i et Par Hovedpunkter gjort